

StGB, а інших численних законах ФРН. Ці закони, за рідкісним винятком, містять норми, що регулюють не кримінально-правові, а публічно-правові чи цивільно-правові відносини, водночас з метою охорони відповідних відносин у них сформульовані спеціальні склади злочинів у галузі економіки, охорони здоров'я, оборони, екології, провадження продовольчих товарів і т. д.

Додаткове кримінальне право є також своєрідним експериментальним майданчиком для впровадження нових форм кримінально-правової боротьби зі злочинністю. Прикладом може бути боротьба із вживанням наркотиків і пов'язаної з ним організованою злочинністю. StGB та додаткове кримінальне право у цій частині розвивають та доповнюють один одного. У сфері додаткового кримінального права про наркотики виникають власні кримінально-правові теорії: перевагу попередження всіх різновидів наркотизму; про нові форми переслідування цього виключно небезпечного для суспільства явища; про прийняття з боку держави суворіших, ніж для звичайної злочинності, заходів безпеки тощо.

Таким чином, можна дійти висновку, що система кримінального права ФРН сконструйована так, що дає законодавцю можливість здійснювати кримінально-правове регулювання окремих сфер суспільного життя за допомогою норм, включених до численних законодавчих актів. Німецьке кримінальне право, як показує аналіз його джерел, не тяжіє у своєму розвитку до повної кодифікації. При цьому кримінально-правові норми, включені у механізм правового регулювання окремих, найістотніших сфер життя, більш життєздатні, так як діючи в комплексі з нормами інших галузей права, вони безпосередньо впливають на правопорядок, підкреслюючи, з одного боку, значимість сфери діяльності, що регулюється, з іншого – інформують суб'єктів відповідних правовідносин про можливі кримінально-правові наслідки невиконання (порушення) вимог спеціального закону.

ПОНЯТТЯ ЗЛОЧИННОГО ДІЯННЯ, ВІНА Й ОСУДНІСТЬ

Ганський Владислав,

студент 3 курсу, групи 19-Д

Криворізького факультету НУ «ОЮА»

Науковий керівник:

Погорілецька А. В., старший викладач

кафедри кримінально-правових дисциплін

Кожна поведінка в об'єктивній стороні злочину має свій ступінь і характер суспільної небезпеки. У зарубіжних країнах дослідження окремих характеристик злочинців переважно зосереджені у працях Ф. Бель-

гуль, Х. Вейхофен, Д. Гольштейн, А. Дершовіц, Г. Єшек, К. Кенія, Т. Крофтс, В. Лафейв, Д. Мейхер та ін.

У іноземному кримінальному законодавстві вчинення та участь у кримінальних діяннях зазвичай визнаються двома способами:

- 1) в рамках обмежених або спеціально обмежених ознак окремих кримінальних угруповань;
- 2) в рамках самостійного кримінального складу.

В деяких країнах відповідальність за всі суспільно небезпечні діяння, пов'язані зі створенням та участю злочинних організацій, передбачена у відповідних положеннях, наприклад, кримінальний закон забороняє участь в організованих злочинних групах відносно до ст. 98А Кримінального кодексу Нової Зеландії та участь у злочинній організації Стаття 260 Швейцарії. Кілька статей передбачають кримінальну відповідальність за вчинення та участь у злочинних діяннях. Наприклад, кримінальне законодавство Квінсленду (Австралія), Кіпру та Тринідаду і Тобаго використовує цей метод кримінальної заборони. У цьому випадку кожне окреме суспільно небезпечне діяння пов'язане зі створенням та участю в банді виокремлено в окрему статтю.

Кримінальний кодекс Кіпру передбачає два види кримінальної відповідальності: участь у злочинній організації (ст. 63А) та участь у злочині, вчиненому злочинною організацією (ст. 63В). Яскравим прикладом такого варіанту криміналізації є польський досвід. У першій частині ст. 284 Кримінального кодексу Молдови передбачено кримінальну відповідальність за створення або керівництво злочинною організацією, а також ч. 2 цієї статті – створення злочинної організації чи організованої злочинної групи чи її керівника для вчинення одного або кількох терористичних злочинів. Кілька статей передбачають кримінальну відповідальність за вчинення окремих злочинних дій та участь у них.

У ст. 416 Кримінального кодексу Італії криміналізовано створення злочинної організації та участь у ній, а у ст. 416 – схожі діяння по відношенню до мафіозного співтовариства б) одному злочинному об'єднанню відповідає декілька статей. Цей варіант конструювання досліджуваних кримінально-правових заборон значно поширений у світі і застосовується, наприклад, у кримінальному законодавстві Австралії, Алжиру, Грузії, Естонії, Канади. Так, у ст. 255 Пенітенціарного кодексу Естонії встановлено кримінальну відповідальність за приналежність до злочинного співтовариства, а у ст. 256 цього кодексу за створення злочинного співтовариства, керівництво ним або вербування в нього членів.

Так, у Кримінальному кодексі Білорусії кримінальна відповідальність за створення банди або керівництво бандою, або участь у банді або у вчинених нею нападах встановлено у ч. 1 ст. 286 цього кодексу. Водночас у ч. 1 ст. 287 даного кодексу криміналізовано створення незаконного збройного формування за відсутності ознак статті 286 цього Кодексу, керівництво таким формуванням та участь у ньому. Аналогічні правові заборони для учасників банд і незаконних воєнізованих формувань містяться у кримінальному законодавстві Молдови.

Конструйований підхід існує у кримінальному законодавстві Албанії, Болгарії, Вірменії, Казахстану, Киргизії, Іспанії, Росії, Туркменістану, Франції. Наприклад, у ч. 1 ст. 223 КК Вірменії встановлено кримінальну відповідальність за створення злочинного співтовариства або керівництво злочинним співтовариством.

Наприклад, у ч. 1 ст. 224 КК Латвії міститься кримінально-правова заборона на об'єднання більше двох осіб в організовану озброєну зброєю групу (банду) з метою вчинення злочину, а у ч. 2 цієї статті – за участь у вчинюваних бандою злочинах або керівництво ними.

Таким чином, у кримінальному законодавстві зарубіжних країн діяльність учасників злочинних діянь криміналізується зазвичай в двох варіантах: в межах кваліфікуючих чи особливо кваліфікуючих ознак певних складів злочинів та в межах самостійних складів злочинів. У світі найбільшого поширення набули моделі криміналізації створення злочинних діянь та участі в межах самостійних злочинів, комбінації яких залежать від кількості злочинних діянь.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНСТИТУЦІЙНИХ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ В СИСТЕМІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ

Голуб Єгор,

студент 4 курсу, групи 18-Д
Криворізького факультету НУ «ОЮА»

Науковий керівник :

Павліченко Є. В., к.ю.н., доцент
кафедри кримінально-правових дисциплін

На даний час українська держава знаходиться на шляху демократичного розвитку. Верховна Рада України ратифікувала «Європейську концепцію з прав людини» зі змінами та доповненнями Протоколами № 11 та № 14, що вступили в дію у 2010 р., запровадження якої було здійснено у Римі 1950 р. англійською та французькими мовами та наразі зберігається в ар-